

Uvod

Hobs je živeo u 17. veku. On je empiristički filozof kao Lok, Berkli i Hjum. Za razliku od njih bio je poklonik matematičke metode ne samo u čistoj, nego i u primenjenoj matematici. Njegov pogled na svet više je bio inspirisan Galilejem, nego Bekonom. (Rasel, 2004 : 496). Radovi Galileja i Keplera su na njega izvršili veliki uticaj (Rasel, 2004: 497) . "Sistematsko mesto Hobzove političke teorije je nejasno i zagonetno, tako da je vrlo teško odrediti gde Hobz stvarno spada" (Đurić, 1961: VIII). U istoriji političkih teorija novijeg doba zauzima jedno od najuglednijih i najistaknutijih mesta, ne samo zbog pozitivističkih rešenja njegovog učenja, već i zbog podsticaja koje njegovo učenje još uvek daje. Izdvaja se snagom i dubinom svojih teorijskih nastojanja, ali i oštrinom i originalnošću svojih paradoksalnih rešenja, ne samo u poređenju sa svojim srednjovekovnim prethodnicima u političkim raspravljanjima, već čak i u poređenju sa Makijavelijem i Bodenom. (Đurić, 1961: V). "Hobz je prvi moderni politički mislilac koji je odvažno pokušao da političku teoriju postavi na široki plan jednog celovitog filozofskog sistema i koji je nastojao da osnovne principe ovog sistema načini dovoljno opštim i obuhvatnim da bi na osnovu njih mogao objasniti sve pojave u prirodi, uključujući i ljudsko ponašanje u njegovom individualnom i društvenom aspektu" (Sabine, 1950: 457) . Hobs je jasan i logičan, a njegova politička teorija je dosledno racionalno izgrađena, bez nejasnih i problematičnih pojmova (Đurić, 1961: VI). Živeo je, razvijao se i delovao u stoleću koje spada u najznačajnije stoleće engleske istorije. Bio je najvećim delom neposredni posmatrač svih dubokih previranja u Engleskoj onog doba. Iako je uvek bio ispunjen samo težnjom za mirom i stabilnošću, upravo pod uticajem političkih događaja čiji je bio savremenik pomerao svoja težišta književno-filozofske delatnosti ka sociološkom i političkom području. Načinio je pokušaj da politiku teorijski objasni, ali je odbijao da je praktično vodi. (Đurić, 1961: VIII). I pre nego što je izašao Levijatan, Hobs je duže vreme zastupao rojalistička politička mišljenja. U knjizi De cive (O građaninu), napisanoj 1641. godine, a izdatoj 1647. godine izložio je istu teoriju kao i u Levijatenu. 1651. godine objavljuje Levijatan, ali se knjiga nikom ne dopada. (Rasel, 2004: 497). "Njegov racionalizam uvredio je većinu emigranata, a njegovi žestoki napadi na katoličku crkvu uvredili su francusku vladu" (Rasel, 2004: 497). Knjiga ima četrdeset i sedam glava i četiri dela. Deo I, "O čoveku", deo II, "O nastanku države", deo III, "O hrišćanskoj zajednici" i deo IV, "O kraljevstvu mraka" (Rasel, 2004: 497). "Prva dva dela Levijatana kao da se bave" ljudskom politikom", dok su preostala dva posvećena "božijoj politici" (Molnar, 2002: 220). Ovaj rad se bavi poimanjem države po Hobsu. Težište svih Hobsovih političkih raspravljanja čine dva osnovna problema svake političke filozofije: problem najboljeg oblika političke vlasti i opravdanja političke vlasti (Đurić, 1961: VI).

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com